

Київський Політехнік

Заснована 21 квітня 1927 р.

№13-14
(3431-3432)

7 квітня
2023 р.

Виходить
двічі на місяць

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»

Вічна пам'ять полеглим політехнікам!

Війна з російським агресором триває... Наши співвітчизники продовжують боротьбу з ворогом, героїчно і самовіддано борються за свою Батьківщину. Серед воїнів-захисників України немало працівників, студентів і випускників КПІ ім. Ігоря Сікорського, які є справжніми героями сьогодення. На превеликий жаль, жорстока відсіч, на яку наражаються рашистські покидьки, оплачується життями найкращих наших співвітчизників. От і скорботний список загиблих політехніків знову поповнився новими прізвищами...

Це – випускник ФСП 2005 року Тарас Карпюк, випускник ФЕЛ 2020 року Ігор Мовчан, випускник ФЕА 2018 року Володимир Філь, випускник ТЕФ 2013 року Володимир Миколаєнко, студент-заочник 2-го курсу НН ФПІ Руслан Ширков, випускник ПБФ 2007 року Сергій Чернишенко, випускник ФМФ 2013 року Володимир Федоров, випускник РТФ 2001 року Андрій Щербанівський, випускник ТЕФ 2009 року Володимир Бульба.

У наступних номерах газети ми за наявності інформації докладніше розповідатимемо про політехніків, які загинули у війні з росією.

Вічна і світла пам'ять усім полеглим захисникам України!

Проректор Олексій Жученко: КПІ жив, живе і житиме попри всі випробування!

Зі звіту проректора з науково-педагогічної роботи О.А. Жученка
на засіданні Вченої ради КПІ ім. Ігоря Сікорського 13 березня 2023 р.

Відповідно до оновленого штатного розпису, у керівному складі КПІ ім. Ігоря Сікорського відбулися зміни. Було впроваджено посаду проректора з науково-педагогічної роботи. До його функціональних обов'язків входить організація взаємодії та координація роботи підрозділів університету з навчального та навчально-виховного напрямів; звітності щодо освітньої діяльності; кадрових питань; взаємодії з ДП "Інфоресурс" (адміністратора ЕДЕБО); роботи Приймальної комісії; планування та формування обсягів держзамовлення (прийом та випуск); акредитації та ліцензування; взаємодії з відомствами та органами державної влади.

Проректор з науково-педагогічної роботи здійснює безпосереднє керівництво департаментом якості освітнього процесу, організовує та контролює діяльність Інституту післядипломної освіти, Славутицької філії та видавництва "Політехніка", а також організовує роботу Приймальної комісії.

Ніч проти 24 лютого 2022 року змінила життя кожного з нас. Не став винятком і КПІ. В умовах війни надзвичливим було оперативно адаптувати систему управління університетом для організації та здійснення заходів із забезпечення діяльності університету в умовах воєнного стану.

У терміновому порядку ректор прийняв рішення про створення на базі ректорату Оперативного штабу реагування та забезпечення життєдіяльності університету, який і очолив, та Оперативних штабів підрозділів, які очолили декани факультетів/директори навчально-наукових інститутів. Ситуація була напружену, але завдяки цілодобовій роботі Оперативних штабів – контролюваною. За усіма напрямами зберігалася життєдіяльності університету.

За умов гострої боротьби України за свою цілісність та незалежність, університет стикнувся з додатковими викликами: перебоями з електропостачанням через масовані ракетні удаres по об'єктах критичної, зокрема й енергетичної інфраструктури; відтоком кадрів та здобувачів вищої освіти – усіх рівнів за межі країни; зменшенням фінансування.

Ці фактори вимагали оперативного реагування, тому невідкладно було вжито необхідних заходів. Отож відбулася зміна моделі освітнього процесу – гучнє поєднання змішаного та дистанційного навчання як в синхронному, так і в асинхронному режимах; проводилося систематичне інформування, надання психологічної допомоги, соціальна підтримка працівників і здобувачів вищої освіти; для повноцінного забезпечення освітнього процесу було підвищено вимоги до науково-педагогічних працівників; як реакцію на урядові рішення та рішення МОН було змінено систему фінансування підрозділів.

* * *

Попри надскладні умови, в університеті ані на хвилину не зупинялася робота з реалізації плану дій щодо виконання стратегії його розвитку. Не перервалися розвиток ефективної системи управління та інформаційної системи університету; відсоналення та розширення системи доуніверситетської підготовки; організація заходів для здійснення

профорієнтаційної роботи та вступної кампанії; конкурсний відбір науково-педагогічних працівників та розвиток системи кадрового резерву; відсоналення внутрішньої системи забезпечення якості освіти, ліцензування, самоаналіз та акредитація; оптимізація структури підрозділів університету.

У надзвичайно складних умовах завершувався 2021/2022 навчальний рік. У березні 2022 року було оголошено вимушенні канікули та, відповідно, скореговано графік навчального процесу, потім скасовано календарний контроль; семестровий контроль здобувачів усіх рівнів вищої освіти проводився у формі заліків; виконання кваліфікаційної роботи було замінено на складання атестаційного іспиту; було значно розширено практику надання здобувачам, які не мали можливості брати участь в освітньому процесі, індивідуальних графіків навчання та складання семестрового контролю, академічних відпусток тощо. Такі нестандартні управлінські рішення дозволили до кожного студента та викладача пійти індивідуально.

* * *

Викликом для університету стала і вступна кампанія 2022 року, адже у складних нестандартних умовах вона потребувала оперативних і нестандартних рішень. Але завдяки чіткій координації та організації роботи на усіх її етапах, для нас вона була достатньо успішною. КПІ став найбільшим виконавцем державного замовлення з великим відривом випередивши інші заклади вищої освіти України.

Що стосується вступу на бакалаврат, спостерігалася значно менша, порівняно з попередніми роками, кількість зареєстрованих електронних кабінетів. Це було пов'язано з виїздом за кордон через військову агресію росії потенційних вступників. Та попри цю обставину, конкурс за заявами був досить високим. Середній конкурс по університету склав 6,36 особи на місце, що свідчить про високий інтерес вступників до нашого університету та освітніх програм, які ми реалізуємо.

Максимальний обсяг держзамовлення у 2022 році залишився приблизно на рівні попередніх років – 3830 осіб.

I, якщо порівняти результати прийому 2022 року з результатами двох попередніх років, то побачимо, що кількість заразованих до КПІ студентів залишилася фактично на рівні відносно мирного 2020 року.

Понад те, порівнюючи результати рекомендацій та зарахування бакалаврів на місця державного замовлення до КПІ з результатами інших українських ЗВО, бачимо, що КПІ є однозначним і незаперечним лідером.

Але здійснити набір студентів – це лише перший крок. Розуміючи важливість фундаментальної освіти у підготовці висококваліфікованого фахівця, ННЦ інноваційного моніторингу якості освіти (ННЦ ІМЯО) щорічно проводить Комплексний моніторинг якості залишкових шкільних знань студентів 1-го курсу. Зрозуміло, що випускники різних шкіл мають різний рівень фундаментальної підготовки, досить часто недостатній для ефективного засвоєння матеріалу та успішного навчання в університеті. Саме тому ННЦ ІМЯО організовував адаптаційні курси, які дають можливість студентам 1-го курсу. Зрозуміло, що випускники різних шкіл мають різний рівень фундаментальної підготовки, досить часто недостатній для ефективного засвоєння матеріалу та успішного навчання в університеті. Саме тому ННЦ ІМЯО організовував адаптаційні курси, які дають можливість студентам 1-го курсу.

Неабияким попитом користується КПІ ім. Ігоря Сікорського і серед вступників до магістратури, про що свідчить конкурс за заявами, який становив по університету 4,87 особи на місце, та збільшення кількості поданих заяв порівняно з 2021 роком на 24%.

Що ж до вступників з інших ЗВО, то їхня кількість залишилася на рівні попередніх років – 8% від загальної кількості. На цей показник слід звернути особливу увагу, тому що він впливає на формування обсягів державного замовлення до магістратури. Але зазвичай рівень підготовки випускників-бакалаврів КПІ вищий, порівняно з випускниками інших ЗВО. Тому до цього питання потрібно підходити дуже виважено.

стор. 2

РЕЙТИНГИ

КПІ – кращий з-поміж українських вишів у рейтингу uniRank

UniRank Цей рейтинг визначає якість представлення і ступінь популярності вишів у Інтернет-просторі. Його опубліковано на сайті 4icu.org в оновленій редакції 2023 року. КПІ обійняв першу сходинку в українському сегменті рейтингу, обійшовши 180 вітчизняних університетів.

Рейтинг uniRank University Ranking (<https://www.4icu.org/>), раніше відомий як 4ICU, позиціонує себе як неакадемічний рейтинг. Він укладається на основі аналізу незалежних вебометричних показників, зібраних з авторитетних джерел (Moz, Majestic, SimilarWeb).

Сайт 4icu (Four International Colleges & Universities) – база даних, що систематизує відомості про навчальні заклади 200 держав. Рейтинг uniRank (4icu) у 2023 році визначав популярність і відівідуваність сайтів 13800 університетів світу. Цей рейтинг видається з травня 2005 року. З того часу методологія рейтингу періодично доопрацьовувалася з метою забезпечення кращих результатів.

Поточний рейтинг обчислюється за спеціальною формулою на основі даних таких вебометрик:

Moz Domain Authority – вказує на кількість і якість зовнішніх посилань на сайт за даними пошукової системи Google;

SimilarWeb Global Rank – докладніше на сайті <https://www.similarweb.com/>;

Majestic Referring Domains – вказує на кількість і якість зовнішніх посилань на сайт за даними пошукової системи Majestic;

Majestic Trust Flow (номік довіри) – визначає силу посилань, які розміщені на сайті.

Перша десятка найпопулярніших і найбільш представлених в Інтернеті українських університетів виглядає так:

1. Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».
2. Київський національний університет імені Тараса Шевченка.
3. Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна.
4. Львівський національний університет імені Івана Франка.
5. Національний університет «Києво-Могилянська академія».
6. Національний університет «Львівська політехніка».
7. Сумський державний університет.
8. Національний університет біоресурсів і природокористування України.
9. Харківський національний університет радіоелектроніки.
10. Прикарпатський національний університет.

За інф. сайтів <https://www.4icu.org> та <http://www.euroosvita.net>

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

КПІ стає частиною родини європейських університетів**1. Нова сторінка**

Зближення з вишами-членами альянсів європейських університетів відбувається через надання ними КПІ статусу асоційованого партнера. Сьогодні Київська політехніка вже отримала такий статус у шести альянсах – ENHANCE, CESAER, EUTOPIA, EPICUR, ATHENA, ECIU – й підтвердила членство ще у п'яти – ECHA (European Clean Hydrogen Alliance), ENSTA, BSUN, UNICA та EUA.

Завдяки розвиткові співпраці КПІ з альянсами європейських закладів вищої освіти наші факультети та інститути, що готують фахівців для різних галузей економіки, зможуть знайти серед підрозділів університетів різних типів (класичних, технічних, гуманітарних тощо) споріднені та матимут змогу побудувати з ними співпрацю. І насамперед корисним було б започаткувати партнерство в міжнародній проектно-грантовій діяльності. Для цього КПІ має зап-

ропонувати членам альянсів ознайомитися з напрямами діяльності та здобутками 67 його наукових шкіл, а також 272 наукових груп. І працівники ДМС та НДЧ уже почали це робити.

Особливо перспективним є членство в Альянсі CESAER (Conference of European Schools for Advanced Engineering Education and Research), який об'єднує 58 університетів із 28 країн Європи і виступає як "голос" усіх технічних вишів Європи.

У 2022 році КПІ приєднався також до Мережі університетів Балтійського регіону та до Мережі 14 центрів трансферу технологій десятих країн Дунаю.

Це посилило проектно-грантову співпрацю з ними і вже забезпечило перемогу низки проектів учених КПІ в конкурсах програми "Горизонт Європа".

Ну а першим про започаткування "Ініціативи Єднання" британських університетів з українськими на початку повномасштабної

війни заявив уряд Великої Британії. Партнером Київської політехніки в її межах став Шеффілдський університет (UoS). Невдовзі розпочалася багаторічна взаємодія. Її результати не забарілися: в навчальній роботі КПІ отримав від нового партнера онлайн-ресурси для STEM-лабораторій робіт; у навчальний процес імплементується авторський курс професора Тайяса із запобіганням потужним детонаційним вибухам, що серед сучасних викликів стає проблемою світового рівня; помітно змінилися можливості нашої бібліотеки, зокрема отримано доступ до величезних ресурсів освіти і науки, яких КПІ не мав у минулому; на грантову програму Уряду Британії "UK-Ukraine Research and Innovation twinning grants scheme" подано спільний із UoS проект, присвячений ролі Інноваційної екосистеми "Sikorsky Challenge Ukraine" у повоєнній інноваційній трансформації України.

стор. 4

АЛЬЯНСИ**CESAER****ECIU****ATHENA**

Європейські університети вивчили потреби університетів України і переходято до практичної допомоги їм

Cunice**EUTOPRIA**

2022 рік

"Ініціатива Єднання" університетів Британії і України

Шеффілдський університет – партнер КПІ

2022 рік

АКТУАЛЬНО

У "хмару", щоб ніщо не захмарило майбутнього

Після початку повномасштабного вторгнення РФ в Україну найважливіші для збереження життєздатності КПІ інформаційні системи та елементи його критичної цифрової інфраструктури були перенесені в хмарне сховище.

Для працівників інформаційної галузі важливість такого кроку – річ сама собою зрозуміла. Для нефахівців – далеко не така очевидна.

По наслідок, навіть люди, які вільно орієнтуються в сучасних цифрових технологіях, але не були задіяні в процесі організації та забезпечення міграції критично важливих сервісів IT-інфраструктури університету в хмарне середовище, не зовсім чітко можуть уявити особливості та масштаби цієї роботи.

У тім спочатку варто пояснити, для чого це зроблено.

Якщо коротко – то для того, щоб університет міг і надалі працювати у віртуальному просторі. І не лише розміщувати інформацію про себе та про свої новини на офіційних сайтах і в соцмережах, а й, передусім, забезпечувати навчання у віддаленому режимі, здійснювати управлінську діяльність, вести кадровий облік, зберігати величезні масиви даних і виконувати багато, дуже багато інших завдань. І все це навіть у випадках, якщо університетські будівлі чи серверні приміщення зазнають руйнувань або залишаються без електроенергії. Тобто, переведення основних університетських ресурсів у "хмару" – це фактично питання збереження його життєздатності, адже без інформаційних технологій сучасна установа, надто заклад вищої освіти, працювати просто не в змозі. Тим більше, вибудовувати своє майбутнє.

Хмарні технології все це дозволяють. За рахунок чого?

Річ у тім, що вони використовують технології розподіленої обробки цифрових даних та базуються на використанні віртуальних серверів, що знаходяться в дата-центрів провайдерів хмарних послуг. Хмарні сервіси дозволяють налаштовувати резервування даних у дата-центрів, що знаходяться за тисячі кілометрів один від одного. Також "хмара" дозволяє автоматично масштабувати ресурси та використовувати вже підготовлені та налагоджені компоненти цифрової інфраструктури: бази даних, сховища файлів тощо.

Існують різні рівні хмарних послуг і доволі багато компаній, які їх надають. Але світовими лідерами на цьому ринку є три: Amazon (Amazon Web Services), Azure і Google Cloud. Саме компанія Amazon невдовзі після початку війни в Україні допомогла українським міністерствам та підприємствам перенести в "хмару" понад 10 петабайтів даних. На цю платформу було перенесено і критичні інформаційні системи КПІ ім. Ігоря Сікорського.

Певна річ, така міграція відбувалася не автоматично. Щоб її провести, потрібні були зусилля людей.

"Вперше ідея про перенесення ресурсів університету в "хмару" виникла ще приблизно у 2011 році. Ми до цієї теми час від часу поверталися, але справа не рухалася, – розповідає один із співзасновників спільноти Ukrainian .NET Developer Community, випускник КПІ і співробітник Конструкторського бюро інформаційних систем Андрій Губський. – Лише після початку війни та обстрілів енергетичної інфраструктури Києва, коли через регулярні відключення світла почали відмовляти різні університетські сервіси і, водночас, стало відомо, що Amazon спільно з Мінцифрою організували перенесення інфраструктури державних установ у хмару компанії, ми в КБ ІС також вирішили впритул цим зайнятися і звернутися до них по допомозі".

Щоправда, офіційний шлях виявився надзвичайно довгим, а ситуація вимагала швидких рішень. Тому Андрій Губський, який, власне, і став ініціатором цього проєкту, звернувся до своїх колег та партнерів з проханням надати сприяння у питаннях комунікації з Міністерством цифрової трансформації. Завдячуячи адвокату та керуючому партнеру компанії Juscum Artemu Afxanu, Андрію вдалося сконтактувати з радником міністра цифрової трансформації Антоном Мельником, який, свою чергою, допоміг зв'язатися з представниками компанії Amazon в Україні. Подальша співпраця вже йшла з польським офісом компанії, співробітники якого і здійснювали заходи з організації переведення чи, як кажуть IT-спеціалісти, міграції ресурсів КПІ в її хмарне середовище. Від компанії Amazon КПІ отримав також понад пів мільйона гривень як грант для забезпечення цього процесу.

Та перед тим, як розпочати технічну частину реалізації проєкту, його виконавці разом з директором КБ ІС Олексієм Фіногеновим з усього університетського розмаїття сервісів обрали найкритичніші, що потребували перенесення в першу чергу. Отож, за словами Андрія Губського, було ухвалено рішення спочатку перенести все, що стосується "Електронного кампусу"; частину сервісів інтеграції з системою АС "Деканат"; системи забезпечення роботи відділу кадрів; сервіси, пов'язані з організацією навчального процесу, та деякі інші.

"Приблизно місяць пішов у нас на обговорення технічних деталей. Потім наші партнери обговорювали, як саме вони нам зможуть допомогти. І вже після цього

Amazon також надав КПІ грант. Однак це не були "живі гроші": для КПІ було створено спеціальний акаунт, на який нараховувалися віртуальні кредити. Грант було виділено на пів року – на час реалізації проєкту. І саме з цього розпочався процес перенесення", – продовжує свою розповідь Андрій Губський.

Але тут постала проблема "технічного боргу", тобто несумісності застарілого програмного забезпечення з компонентами хмарної платформи (насправді, поняття "технічного боргу" є ширшим, але у випадку університету він виникає саме через труднощі зі своєчасним оновленням ПЗ). Тому команді КБ ІС довелося ще й вишукувати можливості та усувати його або якось його обходити. Саме це було однією з головних технічних проблем у процесі перенесення ресурсів КПІ на майданчик AWS. Але врешті-решт доволі швидко було прописано спеціальну процедуру, яка дозволила не заглиблюватися в розробку нових продуктів, оскільки будь-яка подібна робота потребує часу.

І вже за місяць критично важливі сервіси КПІ не лише були підготовлені для роботи в хмарному середовищі, але й успішно в "хмару" переміщені! "Якщо порівняти це з іншими проектами, в яких мені довелося брати участь, місяць для великої системи – це дуже непоганий результат, – пояснює Андрій Губський. – Тим більше, що всі працювали в умовах стресу. Понад те, часто проблемою було синхронізувати роботу, бо в той період регулярно відбувалися віялові відключення електроенергії, а команда працювала віддалено і далеко не завжди її члени могли обмінюватися своїми напрацюваннями, оскільки не збігалася в часі наявність світла в місцях їхньої роботи".

До речі, про команду, яка займалася перенесенням ресурсів КПІ. До її складу входили: Андрій Губський, директор КБ ІС Олексій Фіногенов і фахівці КБ Павло Аракелян, Яна Ромашкевич, Юрій Годований та Ярослав Корнага.

У процесі перенесення систем за можливості було оновлено компоненти, здійснено контейнеризацію сервісів, консолідацію вихідних кодів у репозитарії університету і впроваджено практики використання IaC (Infrastructure as Code). Ці заходи дозволили впорядкувати технічну інфраструктуру та навести лад у розрізних проектах. Все це, в кінцевому підсумку, дозволить у разі виникнення необхідності значно спростити і прискорити процеси наступних міграцій сервісів.

Утім, процес переведення в "хмару" сервісів КПІ ще остаточно не завершено, робота триває. Понад те, опрацьовується питання щодо створення певної процедури такого переведення цифрових ресурсів підрозділів з урахуванням її фінансової складової. Але головне, що компоненти найважливішої інфраструктури університету вже захищено, а сам він продовжує ефективно працювати та розвиватися.

Дмитро Стефанович

Освітній хаб в укритті? Чому ні?

Впровадження в життя проєкту смарт-укриття на базі Науково-технічної бібліотеки КПІ виходить на новий рівень. На пресконференції, що пройшла в бібліотеці 28 березня, представники IT-компанії CLUST та КПІ ім. Ігоря Сікорського презентували журналістам Smart Shelter CLUST Space (таку повну назву має цей проєкт) з низкою напрацювань зі створення мультифункціонального простору в сучасному бомбосховищі.

На переконання проректора з наукової роботи КПІ Віталія Пасічника, спливє небагато часу і напівпідвалне приміщення бібліотеки перетвориться на зручний осередок університету, де попри повітряні тривоги можна буде забезпечити неперервний навчальний процес.

Ідея організації творчого простору в укритті бібліотеки КПІ ім. Ігоря Сікорського, яка була анонсована засновником компанії CLUST Русланом Тимофеєвим під час XI Всеукраїнського фестивалю інноваційних проєктів Sikorsky Challenge 2022 "Інноваційна трансформація України", вже має реальні обриси.

Учасники пресконференції окрім ознайомлення з детальними кресленнями робочих зон для навчання, проведення лекцій та презентацій, зони відпочинку, коворкінгу, окремих приміщень для кухні тощо, мали змогу здійснити віртуальну екскурсію майбутнім об'єктом, загальна площа якого дорівнює 600 кв.м. На переконання Віталія Пасічника, для багатьох студентів університету, які матимуть творчі ідеї розв'язання складних нестандартних задач та впровадження їх у життя, настає чудова пора. Адже у співробітництві з розробниками із компанії CLUST можна стати успішним інженером у сфері розвитку високих технологій. Понад те, створення бомбосховищ за розробкою Smart Shelter CLUST Space, яку планують, крім КПІ, впроваджувати й інші українські заклади освіти, це наш освітній фронт.

Під час пресконференції з презентації Smart Shelter CLUST Space

"Функціонування, пряміром, інтернет-мережі для забезпечення неперервного навчального процесу у межах бомбосховища – завдання номер один для команди, яка працює над здійсненням проєкту, – говорить директор проєктної організації "Peker & Partners" Павло Пекер. – А подібних складних проблем буде чимало. Проте все здолаємо. Головне, щоб нашими ідеями та технологіями зацікавились інвес-

тори. Погодьтесь, це актуальний стартап-проєкт та перспективний бізнес".

Цю думку підтримали начальник Головного управління із реалізації політик у сфері науки та інновацій Директорату науки та інновацій Міністерства освіти і науки Олег Хіменко та начальник управління організації заходів цивільного захисту Головного управління ДСНС України в м. Києві Олег Столовос.

Віктор Задворнов

12 квітня – День працівників ракетно-космічної галузі України

Мрії про космічні поселення

До 85-річчя від дня народження видатного випускника КПІ Володимира Фартушного

З настанням ери космічних польотів інженери-конструктори захопилися ідеєю створення орбітальних космічних комплексів і навіть цілих поселень людей на навколоzemній орбіті та на Місяці. Спочатку їх планувалося формувати шляхом стикування кораблів між собою. Проте для побудови комплексів з великих конструкцій цього було недостатньо. Отож єдиним можливим засобом для їхнього створення в умовах космосу було визнано використання зварювання металів. У 1964 році було створено "План спільних робіт зі зварювання в космічних умовах" між Головним конструктором ОКБ-1 С.П. Корольовим та директором Інституту електрозварювання ім. Е.О. Патона (ІЕЗ) Б.С. Патоном, і розпочалися пошукові та науково-дослідні роботи.

Основним засобом з-поміж інших було обрано електронно-променеве зварювання. Невдовзі було створено дослідну установку (стенд А-1084) за темою "Зірка". У 1965 році розпочалися її випробування в умовах короткочасної невагомості на літаку-лабораторії Ту-104 АК в Льотно-дослідному інституті (м. Жуковський, Московська обл.). Їхні унікальні результати розглядалися на спеціальній нараді в ОКБ-1 за участю С.П. Корольова та Б.С. Патона у вересні 1965 р.

Настала черга створення зварювальної апаратури, яка була б здатна працювати в умовах космічного польоту. Така установка була створена 1967 року, отримала назву "Вулкан", була досить компактною та важила всього 50 кг. Її наземні випробування відбулися в НВО "Звезда" ім. Г.І. Северина (с. Томіліно, Московська обл.) у спеціальній барокамері для випробування космічних скафандрів. У барокамері було створено вакуум, що відповідав "висоті" 100 км, та проведено зварювальні експерименти оператором у скафандри.

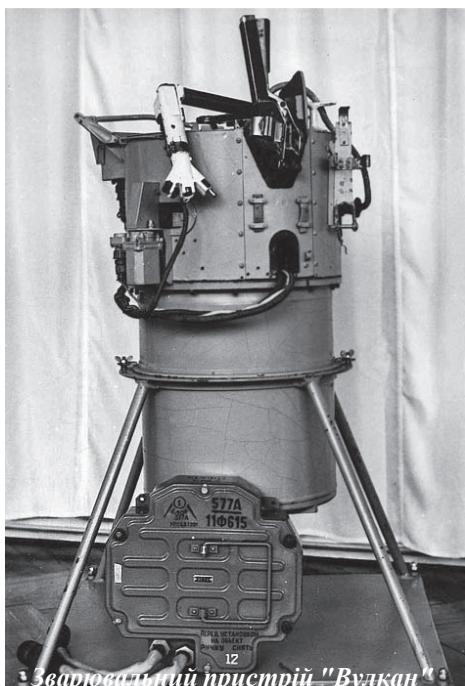
Цього ж року серед фахівців ІЕЗ розпочався відбір для підготовки космонавта-дослідника та проведення експериментів на орбіті Землі. В результаті суворого відбору за медичними та професійними ознаками ним став старший науковий співробітник ІЕЗ Володимир Григорович Фартушний.

В.Г. Фартушний народився 3 лютого 1938 року у Сімферополі. У 1955 році закінчив середню школу та вступив на перший курс механічного факультету КПІ за спеціальністю "Технологія машинобудування". У 1960 році закінчив інститут за фахом "Обладнання та технологія зварювання виробництва" та отримав кваліфікацію інженера-механіка. Того ж року був прийнятий на роботу до Інституту електрозварювання ім. Е.О. Патона.

У 1963 році його призначено старшим інженером – керівником групи Інституту електрозварювання, а з 1965 року – провідним інженером. На цих посадах він розвиває наукові основи зварювання високолегованих корозійностійких сталей, розробляє нові технології та зварювальні матеріали. З 1964 року начається в заочній аспірантурі при ІЕЗ і після її закінчення у 1966 році призначається на посаду молодшого наукового співробітника ІЕЗ. Бере активну участь у створенні та випробуваннях космічної зварювальної установки "Вулкан".

У 1967 році Володимир Фартушний став старшим науковим співробітником інституту, а у травні 1968 року його було відряджено до ЦКБ експериментального машинобудування (м. Калінінград, нині – м. Корольов, Московська обл.), де створювалася перша група цивільних космонавтів-випробувачів. До неї увійшли 10 співробітників ОКБ-1. Єдиним представником Інституту електрозварювання став В.Г. Фартушний. Відтоді його посада в інституті – космонавт-дослідник.

У квітні 1969 року було затверджено програму рекордного польоту відразу трьох космічних кораблів:

Зварювальний пристрій "Вулкан"

"Контакт", оскільки радянську програму польотів людини на Місяць було зупинено.

Після одужання Володимир Фартушний продовжив роботу в Інституті електрозварювання на посаді старшого наукового співробітника – завідувача лабораторії. Працював над удосконаленням методів і пристрій зварювання металів, отримав кілька десятків авторських свідоцтв на винаходи, які дали величезну економію народному господарству.

З 1980 року за ініціативою Б.С. Патона Володимир Григорович Фартушний був призначений директором Всесоюзного проектно-конструкторського інституту зварювання виробництва (з 1992 р. – Український інсти-

В. Г. Фартушний

тут зварювального виробництва), який очолював до 2004 року. У 1992 році став співзасновником Товариства зварювальників України, а в 1995 році – його президентом. Після виходу на пенсію у 1998 році працював заступником головного редактора – головою редакційної ради виробничо-технічного журнала "Зварювальник".

А як же зварювання в космосі? Працюючи над вирішенням земних проблем, про космос Володимир Фартушний ніколи не забував. За його участю було створено універсальний електронно-променевий ручний інструмент (УРІ). Використовуючи його, 25 липня 1984 року на борту орбітальної станції "Салют-7" космонавти Володимир Джанібеков та Світлана Савицька вперше у світі здійснили експеримент зі зварювання в умовах відкритого космосу. За результатами випробувань з'явилось нове покоління УРІ – апаратура "Універсал", випробування якої на борту ОС "Салют-7" у 1986 році провели космонавти Володимир Солов'йов та Леонід Кізим. Вони здійснювали ручне електронно-променеве зварювання фрагментів перспективних конструкцій на зовнішній поверхні орбітальної станції. У майбутньому планувалось продовжити експерименти на борту ОС "Мир" та навіть шатла "Колумбія", оскільки американці технологіями космічного зварювання не володіли. На жаль, ці експерименти провести так і не вдалося...

Установка "Випаровувач" в експозиції ДПМ ім. Бориса Патона

В Інституті електрозварювання за участю В. Фартушного було розроблено ще один пристрій для використання в космосі – "Іспаритель" ("Випаровувач"). Він призначений для нанесення захисних покриттів на поверхні космічних апаратів, оскільки під час тривалої експлуатації в умовах відкритого космосу вони деградують до глибини 10 мкм. Його випробували на борту ОС "Салют-6" космонавти В. Ляхов і В. Рюмін у червні 1979 року. Робочий блок установки розміщувався в шлюзовій камері, де створювався вакуум, а пульт дистанційного керування – у робочому відсіці ОС. Один із робочих екземплярів, дублер "Випаровувача", є в експозиції Державного політехнічного музею ім. Бориса Патона.

Володимир Григорович Фартушний пішов із життя 16 квітня 2018 року. Його дружина, Світлана Борисівна, у 2021 році передала музей КПІ особисті речі Володимира Фартушного: оригінали авторських свідоцтв на винаходи, книги, фотографії, нагороди. В архіві університету знайдено та відскановано особову справу студента В.Г. Фартушного.

Нині фахівці музею та його відвідувачі мають змогу вивчати досягнення видатного київського політехніка, який працював над тим, щоб створити в космосі нормальні умови для тривалого перебування людей.

Сергій Грачов,
зав. відділу історії авіації та космонавтики
ДПМ ім. Бориса Патона,
Германа Іванова,
м.н.с. відділу історії авіації та космонавтики
ДПМ ім. Бориса Патона

